

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Szilvász László ügyvéd által képviselt felperesnek Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal - mint a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője jogutóda - alperes ellen építési határozat felülvizsgálata iránt indított perben, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak a dr. Kozma Kálmán ügyvéd által képviselt I.r., II.r. beavatkozók, a Csongrád Megyei Bíróság 2006. szeptember 21-én kelt 3.K.21.015/2006/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.015/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes és a beavatkozók szemközti szomszédok. A beavatkozók a hrsz-ú ingatlanukra az 1988. szeptember 19-én kelt IV.7003/1988. számú határozattal kaptak bontási engedélyt, az 1988. november 8-án kelt IV.7003-4/1988. számú határozattal előtető létesítésére építési engedélyt, majd az 1988. december 22-én kelt IV.7003-7/1988. számú határozattal a lakóépület és a garázs építésére építési engedélyt. Az ingatlanon a beavatkozók pékműhelyt működtetnek.

1991. május 3-tól kezdve számtalan építésügyi hatósági eljárás indult, mert a beavatkozók engedély nélkül építkeztek. A szabálytalan építkezések miatt az építésügyi hatóság az eltelt évek során számtalan esetben tartott helyszíni szemlét, tett építésügyi intézkedést. A péküzem szabálytalan bővítése miatt fennmaradási engedélyezési eljárás indult. Időközben a beavatkozók a szomszédos telkek összevonására elvi telekalakítási engedélyt kaptak az 1996. február 14-én kelt 44/9319-2/1996. számú határozattal, majd az elsőfokú építésügyi hatóság az 1996. július

8-án kelt 3029485/1996. számú határozatával a három szomszédos telek összevonását engedélyezte. A fennmaradási engedélyezési eljárásban benyújtott tervdokumentáció rögzítette az összevont telken álló épületeket. Az építésügyi hatóság a fennmaradási engedélyt a 3009817-2/1996. számú határozatával adta meg.

Ezt követően újabb építésügyi hatósági eljárás 2001. október 11-én indult. A 2001. november 23-án tartott helyszíni szemlén az építésügyi hatóság az automata nyitású teherkapura tett megállapítást. A 2002. április 25-én tartott helyszíni szemlén az elbontott lakóépület helyén színek felépítését rögzítette. A felperes 2003. július 16-án, a péküzem zajos tevékenysége miatt tett panaszára 2003. augusztus 19-én helyszíni szemlét tartott, amelyen tervtől eltérően létesített nyílászárókra tett megállapítást. Az építésügyi hatóság - a felperes ismételt panaszára - szakértői vizsgálatot rendelt el. K.Gy. szakértő a meglevő épületeket felmérte és megvizsgálta, hogy 3009817-2/1996. számú határozattal engedélyezett fennmaradási engedélyhez képest további építésekre sor került-e. A szakértő azt állapította meg, hogy a fennmaradási engedélyhez képesti további építések 1996-1998. évben folyhattak. Az építésügyi hatóság 2004. április 19-én helyszíni szemlét tartott, légi felvételeket szerzett be, tanúkat hallgatott meg.

A bizonyítási eljárás alapján Szeged Megyei Jogú Város Jegyzője - megismételt eljárásban - a 2005. május 9-én kelt 20180-6/2005. számú határozatával elutasította a perbeli ingatlanon lévő felépítményekkel kapcsolatos építésügyi hatósági intézkedésre, illetve a megismételt eljárásban előterjesztett, az automata nyitású vezérlős kapu áthelyezésére vonatkozó felperesi kérelmet. Egyben tudomásul vette a határozatában, hogy a szám alatti ingatlanon lévő lakóépület elbontása engedély nélkül történt 1996-2000. év között és ugyanezen időn belül történt a volt lakóépület helyén a nyitott-fedett fémszerkezetű színek felépítése, ezért az egy éves intézkedési határidő - a 2002. április 25-én történő tudomásszerzéstől számítottan - az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 48.§ (8) bekezdése alapján eltelt, építésügyi hatósági intézkedés nem tehető.

Az alperes a felperes fellebbezését elbírálv a 2005. július 31-én kelt 3073-4/2005. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt sérelmezve az egy éves intézkedési határidő elteltének a megállapítását, továbbá a kapu áthelyezését elutasító rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az építésügyi hatóság a telek végében levő színek építési idejét 2002. április 25-én felvett helyszíni szemle jegyzőkönyvében rögzítette, az intézkedési határidő ezért 2003. április 25-én letelt. A felperes a jegyzőkönyv mint közokiratnak tartalmát alaptalanul kifogásolta, állítását az épületek későbbi építésére nem bizonyította. A jegyzőkönyvben rögzítettek alapján, azt összevetve az 1996-ban, illetve 2000. évben készült légi fotókkal, nem volt olyan eltérés, amely későbbi építkezést igazolt volna, ezért a 2002. évben észlelt állapot feltehetően megfelelt a 2000. évben készült légi fotón észleltekkel. Az egy éves intézkedési határidőn túl az építésügyi hatóság a szabálytalanul épített építmények tekintetében intézkedést nem tehetett, ezért a felperes által sérelmezett építmények bontása, áthelyezése tekintetében nem rendelkezhetett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Étv. 48.§ (8) bekezdését, a bíróság tévesen állapította meg a tudomásra jutás időpontját. Az ítéletben hivatkozott 2002. április 25-i jegyzőkönyv mint közokirat nem tartalmazza ténymegállapításként valamennyi meglevő építményt, ezért az abban nem rögzített, további építmények vonatkozásában a tudomásszerzés nem állapítható meg. azoknak tényleges létét. A 2004. évben indult újabb eljárás során a szakértői felmérés - álláspontja szerint - olyan, engedély nélküli újabb építkezéseket tárt fel, amelyekre az egy éves határidő eltelte nem vonatkozhat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az eltelt évek alatt folyt számos hatósági eljárás és számos helyszíni szemle alapján megállapítható volt a felperes által kifogásolt építmények keletkezésének ideje. A 2001. november 23-án tartott helyszíni szemlén az építésügyi hatóság a teherforgalmat biztosító automata nyitású kapura tett megállapítást, így annak építéséről már ekkor tudomása volt. A 2002. április 25-én az elbontott lakóépület helyére felépített színekre, 2003. augusztus 19-én pedig az épületbővítményen megvalósított nyílászárókra tettek megállapítást. A 2004. évben indult eljárás során a légi fotók, a tanúnyilatkozatok, a 2002. április 25-i jegyzőkönyv tartalma, a szakvélemény egyaránt azt bizonyította, hogy meglevő építmények tekintetében az egy éves intézkedési határidő eltelt, így nem volt lehetőség intézkedésre sem az építmények, sem a kapu tekintetében.

Az alperesi beavatkozók észrevételt nem tettek.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes személyében a felülvizsgálati eljárás során jogszabályon alapuló jogutódlás következett be. 2007. január 1-től a 297/2006. (XII.23.) Korm. rendelet 30.§ (3) és (4) bekezdése, 31.§ (8) és (9) bekezdése, 2. számú melléklete értelmében az alperes jogutóda a Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal. A Legfelsőbb Bíróság a jogutódlást a Pp. 328.§ (1) bekezdése alapján megállapította.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes - a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint - rendkívüli jogorvoslati kérelmében a bizonyítékok értékelését támadta és a lefolytatott bizonyítás anyagának felülmérlegelését kérte. Felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére akkor kerülhet sor, ha a Legfelsőbb Bíróság azt állapítja meg, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes tényállás alapján hozott ítéletet, vagy a bizonyítékokat okszerűtlenül, logikailag ellentmondó módon értékelte. A Legfelsőbb Bíróság ilyen jogsértést, a Pp. 206.§ (1) bekezdésébe ütköző értékelést nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az 1996. és a 2000. évi légi fotók, a 2002. április 25-én felvett helyszíni jegyzőkönyvben rögzítettek, továbbá K.Gy. szakértői szakvéleménye azt támasztotta alá, hogy a 2004. évben indult újabb építésügyi eljárásban nem volt építéshatósági intézkedésre lehetőség az Étv. 48.§ (8) bekezdésében foglalt egy éves határidő eltelte miatt. A bizonyítási eljárás eredményeként nem volt megállapítható, hogy 2002. évet követően létesült olyan építmény, amelyre nézve az Étv. 48.§ (8) bekezdésében foglalt intézkedési határidő nem telt volna el.

A perindítás folytán a felperes terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes határozata a keresetében foglalt okokból jogsértő, az alperes a határozatában felsorolt bizonyítékokkal szemben, a bizonyítékokból tévesen levont következtetéssel, azokkal ellentétes, jogsértő határozatot hozott. A felperes az állítását bizonyítani nem tudta. Az automata nyitású kapuról a hatóság a 2001. november 23-án tartott helyszíni szemlén szerzett tudomást. A különböző építmények vonatkozásában az 1996. évi fennmaradási engedély tervdokumentációja, a 2002. április 25-én készült jegyzőkönyv, a légi fotók, a tanúk nyilatkozata kizárta, hogy a kifogásolt építmények 2002. évet követően létesültek. Ezzel ellentétes bizonyítékot a felperesnek szolgáltatnia nem sikerült, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az Étv. 48.§ (8) bekezdésében foglalt egy éves intézkedési határidő eltelte miatt az építésügyi hatóság nem rendelkezhetett az építmények

bontásáról, átalakításáról, a kapu áthelyezéséről, ezért jogszerűen utasította el a felperes alaptalan keresetét.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Annak megállapítása és jogkövetkezményeinek levonása, hogy az intézkedési határidő önhibából került-e elmulasztásra a közigazgatási határozat törvényességének vizsgálata során közigazgatási perben nem lehetséges.

A felperes a péküzem működésével kapcsolatos, a működés során keltett zaj miatt külön eljárásra tartozóan terjeszthet elő panaszt, amelyet a hatóság köteles kivizsgálni.

A felülvizsgálati eljárás során az alperesnek jogi képviselő hiányában felszámítható perköltsége nem, az alperesi beavatkozóknak perköltségigénye nem merült fel, ezért a költségviselésről rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2007. október 24.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő